

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0328 van 28 augustus 2012
in de zaak 2010/0161/A/2/0142

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Claude VAN MARCKE
kantoor houdende te 8570 Anzegem, Kerkstraat 1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. het college van burgemeester en schepenen van de **stad WAREGEM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Steve RONSE en Dirk VAN HEUVEN
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 6/24
waar woonplaats wordt gekozen

2. de heer [REDACTED]
3. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ludo OCKIER
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 3

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 20 januari 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 17 december 2009.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem van 24 september 2009, waarbij aan de tweede en de derde tussenkomen partij

onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning is verleend voor het bouwen van een eengezinswoning, onontvankelijk verklaard.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de eerste kamer, werd op 11 februari 2010 toegewezen aan de tweede kamer.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 juni 2010, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Vallery DECLERCQ die loco advocaat Claude VAN MARCKE verschijnt voor de verzoekende partijen, de heer ■■■■ die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Jan BELEYN die loco advocaten Steve RONSE en Dirk VAN HEUVEN verschijnt voor de eerste tussenkommende partij, en advocaat Tiene CASTELEIN die loco advocaat Ludo OCKIER verschijnt voor de tweede en derde tussenkommende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

1.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad WAREGEM vraagt met een op 19 februari 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 17 maart 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, mits zij haar besluit om in rechte te treden bij haar uiteenzetting ten gronde voegt.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij tot tussenkomst aan dit verzoek gevolg heeft gegeven. Na onderzoek van het door de verzoekende partij tot tussenkomst ingediende stuk, verklaart de Raad het verzoek ontvankelijk en wordt het verzoek tot tussenkomst ingewilligd.

2.

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 1 maart 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 17 maart 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partijen tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 31 augustus 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tweede en de derde tussenkomende partij bij de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een eengezinswoning”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgestelde gewestplan ‘Kortrijk’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De eerste tussenkomende partij verleent op 24 september 2009 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de tweede en derde tussenkomende partij. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

“... ”

De goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad door het bouwen van de woning. De algemeen gangbare afmetingen en afstanden worden voldoende gerespecteerd: de woning wordt op min. 3m van de zijdelingse kavelgrenzen opgericht, de max. bouwdiepte van 15 m op het gelijkvloers en 12m op de verdieping worden niet overschreden en de max. kroonlijst- en nokhoogte van respectievelijk 6m en 10m worden gerespecteerd. Hierdoor kan geoordeeld worden dat de aanpalende omgeving geen hinder zal ondervinden van de geplande werken. Overwegende dat uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving

“... ”

Tegen deze beslissing tekenen onder meer de verzoekende partijen tot drie maal toe administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Op 21 oktober 2009 tekenen de verzoekende partijen een eerste beroep aan, volgens het feitenrelaas in de antwoordnota, zonder betaling van de vereiste dossiervergoeding. Dit onontvankelijk beroep, dat hernomen wordt met een uitgebreid beroepschrift op 28 oktober 2009, wordt op 12 november 2009 door de verwerende partij onontvankelijk verklaard bij gebrek aan enige duiding omtrent rechtstreekse of onrechtstreekse hinder. De heer [REDACTED], mevrouw [REDACTED], de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] hebben bij aangetekende brief van 10 december 2009 bij de Raad een beroep ingesteld dat strekt tot de vernietiging van deze beslissing. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 2009/0105/A/2/0068.

Op 20 november 2009 tekenen de verzoekende partijen opnieuw administratief beroep aan bij de verwerende partij tegen de stedenbouwkundige vergunning van 24 september 2009. Zij verwijzen naar de aanplakking op 20 oktober 2009. De verwerende partij beslist op 17 december 2009 om het beroep wegens laattijdigheid onontvankelijk te verklaren en overweegt hierbij:

“ ...

Het attest van aanplakking afgeleverd door het gemeentebestuur op 8 december 2009, vermeldt dat de bouwheer werd uitgenodigd om de affiche van bekendmaking van de vergunning aan te plakken vanaf 01.10.2009. Verder stelt het attest dat tijdens controle ter plaatse door de technische dienst op 06.10.2009 werd vastgesteld dat de aanplakking op het bouwterrein correct werd uitgevoerd. Hierop verklaart de burgemeester dat de bekendmaking van de stedenbouwkundige vergunning goed zichtbaar en leesbaar vanaf de openbare weg was aangeplakt op 06.10.2009.

Op grond van het attest moet worden besloten dat de beroepstermijn van dertig dagen is ingegaan op 07.10.2009.

Het beroepschrift werd ingesteld per aangetekend schrijven dd. 20.11.2009. Hieruit volgt dat het beroepschrift laattijdig is ingesteld.

Om die reden dient dan ook te worden besloten dat het ingestelde beroepschrift onontvankelijk is.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit stukken van het dossier, aan onder meer de verzoekende partijen betekend met een aangetekende brief van 21 december 2009.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 20 januari 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De eerste tussenkomende partij voert aan dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij ernstige hinder of nadelen zullen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. De hinder die de verzoekende partijen aanhalen (minder lichtinval, verlies van uitzicht, inblikproblemen en waardevermindering), is volgens de eerste tussenkomende partij onwaarschijnlijk en foutief, en gaat uit van de misvatting dat het bouwperceel in rechte onbewoonbaar is.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partijen hebben op 20 november 2009 administratief beroep aangetekend tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem van 24 september 2009. De verwerende partij heeft dit beroep onontvankelijk verklaard wegens laattijdigheid. Deze onontvankelijkheidsbeslissing is een voor de Raad aanvechtbare vergunningsbeslissing (zie memorie van toelichting, Parl. St., VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

De omstandigheid dat het administratief beroep door de verwerende partij onontvankelijk werd verklaard wegens laattijdigheid, doet geen afbreuk aan het recht van de verzoekende partijen om een jurisdictioneel beroep in te stellen bij de Raad.

De verzoekende partijen hebben minstens een louter procedureel belang bij de onderhavige procedure, waarvan het voorwerp noodzakelijk beperkt is tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen al dan niet terecht als onontvankelijk heeft afgewezen.

Indien de Raad tot de vaststelling zou komen dat de verwerende partij ten onrechte tot de onontvankelijkheid van het administratief beroep van de verzoekende partijen heeft beslist, zal dit leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing en tot het bevel aan de verwerende partij om opnieuw uitspraak te doen over het administratief beroep van de verzoekende partijen.

Het antwoord op deze vraag is echter irrelevant in het kader van de beoordeling van het rechtens vereiste belang voor het instellen van een beroep bij de Raad. Iedere verzoekende partij wiens administratief beroep door de deputatie onontvankelijk werd verklaard, heeft een potentieel belang bij het door haar ingestelde beroep bij de Raad. Een procedure bij de Raad kan immers potentieel leiden tot de vernietiging van de voor haar nadelige beslissing van de deputatie.

Aangezien het voorwerp van het beroep, zoals hoger gesteld, beperkt is tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen al dan niet terecht als onontvankelijk heeft afgewezen en zij hieruit hun belang putten, is de vraag of de verzoekende partijen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden van de bestreden vergunningsbeslissing, zijnde de onontvankelijkheidsverklaring, niet aan de orde en moet dit ook niet worden onderzocht.

De verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partijen voeren aan dat het beroep onontvankelijk is in de mate dat ook de stad Waregem als tegenpartij werd aangeduid. Deze beslissing is niet de in laatste administratieve aanleg genomen beslissing.

De tussenkomende partijen vragen om niet in te gaan op het verzoek in het dispositief van het verzoekschrift om ook de beslissing van de stad Waregem te vernietigen.

De verzoekende partijen stellen dat het beroep gericht is tegen een beslissing van de deputatie.

De tweede en derde tussenkomende partij voeren eveneens aan dat de verwerende partij geen kopie heeft ontvangen van het verzoekschrift van de verzoekende partijen.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad heeft een inquisitoriale bevoegdheid en duidt als dusdanig zelf de verwerende partij aan.

De verzoekende partijen hebben voldoende duidelijk het voorwerp van hun vordering aangeduid, met name *'de beslissing dd. 17.12.2009 van de Bestendige Deputatie inzake het beroep tegen de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van WAREGEM met betrekking tot de vergunningsaanvraag aan de heer en mevrouw [REDACTED] voor het adres [REDACTED] (referte 34040/293/B/2009/338)'*. De verwerende partij is de deputatie van de provincie West-Vlaanderen, zijnde de auteur van de bestreden beslissing en niet de eerste tussenkomende partij.

2.

In het dispositief van het verzoekschrift wordt niet alleen gevraagd om de beslissing van de deputatie van 17 december 2009 te vernietigen, maar ook deze van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem van 24 september 2009. Bovendien wordt gevraagd om 'het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren'.

In zoverre de verzoekende partijen aan de Raad vragen om 'het hoger beroep (bij de deputatie) ontvankelijk en gegrond te verklaren', en dienvolgens de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem te vernietigen, stelt de Raad vast dat dit onderdeel van het verzoek manifest onontvankelijk is.

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO dient de Raad zich als administratief rechtscollege uit te spreken over beroepen ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

Daarnaast heeft de Raad enkel een vernietigingsbevoegdheid, waarbij hij zich niet in de plaats mag stellen van de verwerende partij. De Raad is niet bevoegd om in de plaats van de verwerende partij te beslissen tot de ontvankelijkheid en/of gegrondheid van het administratief beroep. De Raad beoordeelt enkel de regelmatigheid van de in laatste aanleg genomen bestreden beslissing.

3.

Uit de door de verzoekende partijen neergelegde stukken blijkt inderdaad niet of zij conform artikel 4.8.16, §5 VCRO een afschrift van hun verzoekschrift per beveiligde zending hebben gestuurd naar de verwerende partij.

De Raad is evenwel van oordeel dat een schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering aangezien de kennisgeving louter ter informatie geschiedt en dus, in tegenstelling tot de betekening conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO, geen rechtsgevolgen creëert in hoofde van de verwerende partij.

De ingeroepen exceptie wordt niet aangenomen.

D. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De tweede en derde tussenkomende partij werpen de onontvankelijkheid van het verzoekschrift op omdat de verzoekende partijen niet aantonen welke regelgeving zij geschonden achten en wat de wijze is waarop deze regelgeving werd geschonden. De verzoekende partijen verwijzen enkel naar het artikel op grond waarvan de verwerende partij besloot tot onontvankelijkheid van hun beroepschrift:

“
...
Tot deze onontvankelijkheid wordt beslist verwijzende naar artikel 4.7.21 §3 lid 3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening
...”

Als reactie herhalen de verzoekende partijen dat zij de aanplakking slechts op 20 oktober 2009 hebben vastgesteld, zodat pas op 21 oktober 2009 de in artikel 4.7.21 VCRO bedoelde termijn om beroep in te stellen, is ingegaan. Het is volgens hen aan de vergunninghouders om aan te tonen dat er een ononderbroken en voortdurende aanplakking is geweest.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen wel degelijk een omschrijving geven van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en de wijze waarop vermelde bepalingen geschonden worden.

De verzoekende partijen betwisten immers de laattijdigheid van hun beroep bij de verwerende partij. Zij verwijzen naar artikel 4.7.21, §3, derde lid VCRO en stellen vervolgens dat zij de aanplakking slechts hebben vastgesteld op 20 oktober 2009 en dat hierdoor de termijn pas is ingegaan op 21 oktober 2009.

Of dit middel ook gegrond bevonden zal worden, zal blijken uit het verdere verloop van de procedure.

Bovendien heeft deze zogenaamde onduidelijkheid over welke regelgeving zou geschonden zijn de tweede en derde tussenkomende partij niet verhinderd een repliek te formuleren over de tijdigheid van het beroep. Ook de verwerende partij en de eerste tussenkomende partij hebben hierover een repliek geformuleerd.

De exceptie kan daarom niet worden aangenomen.

Bijgevolg stelt de Raad vast dat wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel met betrekking tot de onontvankelijkheidsverklaring

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen roepen in dat artikel 4.7.21, §3, derde lid VCRO geschonden is aangezien zij wel degelijk tijdig, zijnde binnen een termijn van dertig dagen na de aanplakking, beroep bij de verwerende partij hebben ingediend. De verzoekende partijen stellen dat zij de aanplakking slechts hebben vastgesteld op 20 oktober 2009. De verzoekende partijen stellen verder:

“
...
Naar alle waarschijnlijkheid werd de beslissing door de heer en mevrouw [REDACTED] na controle door de gemeentelijke diensten weggehaald om er later op 20.10.2009 opnieuw aangeplakt te worden.
De dertigjarige termijn vermeld in artikel 4.7.21 is dan ook pas ingegaan op 21.10.2009. Het beroep ingesteld bij schrijven dd. 20.11.2009 was bijgevolg tijdig ingesteld.
...”

De verzoekende partijen besluiten door te stellen dat de tweede en derde tussenkomende partij het bewijs dienen te leveren van een ononderbroken en voortdurende aanplakking.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de verzoekende partijen zich een nieuwe beroepstermijn hebben toegeëigend die nergens decretaal is bepaald. Er bestaat volgens de verwerende partij ook geen decretale grondslag dat stelt dat het bewijs van ononderbroken en voortdurende aanplakking bij de aanvrager van de vergunning rust. Tot slot stelt de verwerende partij:

“
...
Het attest van aanplakking is nochtans heel duidelijk. Op 6 oktober 2009 is vastgesteld dat de aanplakking correct werd uitgevoerd. De bestreden beslissing is op basis van het attest dan ook terecht van uitgegaan dat de beroepstermijn conform artikel 4.7.21 §3 is ingegaan op 07.10.2009 en dat het ingestelde bouwberoep onontvankelijk is
...”

De eerste tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“
...
Het lijkt tussenkomende partij duidelijk dat verzoekers een relaas in elkaar geknutseld hebben om hun eerder onontvankelijke beroepen bij de deputatie goed te maken.
...
Verzoekers voeren zelfs geen begin van bewijs aan van hun verhaal en willen zich in wezen enkel nog een extra beroepstermijn toe-eigenen. Als verzoekers in deze moeten gevolgd worden lijkt in de toekomst...aangenomen te zullen moeten worden dat de beroepstermijn voor administratief beroep nooit geacht kan worden in te gaan. Nodeloos te zeggen dat zulks niet de ratio legis achter de VCRO is.
...”

De tweede en derde tussenkomende partij voegen ten slotte nog toe dat de bewijslast om aan te tonen dat de aanvrager aan zijn aanplakkingsplicht heeft verzaakt, berust bij de persoon die het beroep instelt. Zij verwijzen hierbij naar de memorie van toelichting bij de VCRO.

Beoordeling door de Raad

Het beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen moet, op straffe van onontvankelijkheid, worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen. Voor een belanghebbende in de zin van artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO, zoals de verzoekende partijen, gaat die termijn in de dag na de aanplakking.

Volgens artikel 4.7.19, §2 VCRO, zoals het gold vóór de wijziging bij decreet van 16 juli 2010 houdende aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en van het decreet van 10 maart 2006 houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid, dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan. De burgemeester of zijn gemachtigde attesteert de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af te geven. De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (*Parl. St.*, Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181). Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt. (Grondwettelijk Hof, 27 januari 2011, nr. 8/2011)

De Raad stelt vast dat in het attest van aanplakking de burgemeester van de stad Waregem attesteert dat de aanplakking gebeurde op 6 oktober 2009.

Het is inderdaad aan de verzoekende partijen om te bewijzen dat de aanplakking niet conform de decretale bepalingen heeft plaatsgevonden. Een loutere bewering dat de aanplakking werd weggehaald door de tweede en derde tussenkomende partij, is niet voldoende. Er worden door de verzoekende partijen geen aanwijzingen verstrekt die zouden wijzen op enige onregelmatigheid bij de aanplakking, dan wel bij de attestering van de aanplakking. Het volstond voor de verzoekende partijen om het attest van aanplakking op te vragen of in te kijken bij de stad Waregem om vast te stellen wat de eerste dag van de aanplakking is.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] is ontvankelijk.
3. Het beroep wordt deels onontvankelijk, en deels ontvankelijk maar ongegrond verklaard.
4. De kosten van het beroep, bepaald op 350,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 augustus 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG

Hilde LIEVENS